

Hristiyanlık ve Siyaset

Kutsal Kitap Ne Diyor?

SORU: "Bir Hristiyan siyasete katılabilir mi?"

*Genel ya da yerel seçimlerde oy kullanabilir mi?

*Bir siyasi partiye üye olabilir ya da bir siyasi partiyi destekleyebilir mi?

*Seçilmiş bir temsilci olabilir mi?

*Siyasi gösterilere ya da derneklere katılabilir mi?

Bir Hristiyan'dan gerçekten ne beklenir? Yapılması gereken doğru şey nedir?

...

Christadelphianlar Kutsal Kitap'ın bize siyasete karışmaktan kaçınmamız gerektiğini öğrettiğine ve yukarıdaki soruların her birinin yanıtının 'Hayır' olduğuna inanırlar. Ancak bu bakış açısına aşına olmayanların kafası karışabilir. *"Sonuçta, oy kullanma hakkı demokratik bir toplumda yaşamın önemli bir parçası değil midir? Demokrasi bir ülke için en iyi siyasi sistem, ılımlı politikalar ve istikrar sağlamanın yolu değil midir? Bu, hepimizin ülkemizin siyasetinde rol oynamamızı gerektirmez mi?"*

Milyonlarca saygın vatandaş oy kullanıyor; siyasette aktif olan pek çok samimi Hristiyan var: ve aslında ülkelerinin iyi yönetildiğini görmenin bir Hristiyan'ın görevinin bir parçası olduğu söylenebilir. Şüphesiz Hristiyanlar oy kullanma haklarını kullanmalı, doğru insanları iktidara getirmeye çalışmalı ve böylece toplumun gelişmesine yardımcı olmalıdır?"

Oy kullanmamanın Hristiyanlığa aykırı olduğu bile ileri sürülmüştür. Örneğin, *"seçim zamanlarında herkes çekimser kalsaydı ne olurdu? Bu hepimiz için tam bir kaosla sonuçlanmaz mıydı? Böylesine bencil bir tutum Hristiyan bakış açısıyla nasıl bağdaşabilir?"*

'Toplumun Bakış Açısı'

Toplumumuz, vatandaşlarından siyasi sürece katılmalarını beklemektedir. İnsanlığın durumunu iyileştirebilecekleri inancıyla siyasete giren çok sayıda siyasetçi olduğu da bir gerçektir. Batı dünyasının yakın tarihinde, bazı hükümetler ortalama bireyin yaşam kalitesini arttırma konusunda kayda değer başarılar elde etmiştir. İngiltere'de Refah Devletinin kurulması ve savaş sonrası Alman ekonomik mucizesi bunun bariz örnekleridir. Ayrıca, Hristiyan olarak tanınmaktan mutluluk duyan ve kamu yararı için güç kullanma konusunda vicdan azabı çekmeyen pek çok önde gelen siyasetçi de vardır. Hatta bazı siyasi partiler, partilerinin isminde 'Hristiyan' tanımlamasına yer vermektedir.

Tüm bu hususlar, Hristiyanların ülkelerinin yönetilme biçiminde rol oynamaya istekli olmaları için kesin nedenler gibi görünmektedir, özellikle de bu '*doğru amaçlar için*' ise. Peki Christadelphianlar bu önemli konulara neden bu kadar farklı bakıyor?

Tanrı'nın Bakış Açısı

Bu kitapçıkta şimdiye kadar anlatılanlar tamamen insani bir bakış açısıyla ele alınmıştır. Kullanılan ifadeler arasında "kamu yararı", "yaşam kalitesi" ve "insanlığın durumunun iyileştirilmesi" gibi ifadeler yer almaktadır.

Eğer bir hümanist iseniz bu ifadelerin hepsi çok iyidir. Eğer Tanrı'ya inanmıyorsanız ve insanın kendi kaderinin yazarı olduğunu düşünüyorsanız, o zaman kendi siyasi fikirlerimizin dünya için daha iyi bir gelecek getireceğine inanmanız son derece makuldür.

Peki ya Tanrı'nın emirleri? İsa Mesih'in öğretileri ne olacak? Şüphesiz, eğer Hristiyan olduğumuzu, Mesih'in takipçileri olduğumuzu iddia ediyorsak, o zaman O'nun öğretilerini göz ardı etmemeliyiz. Tam tersine, bize ne söylediklerine çok dikkatli bir şekilde bakmalıyız.

Christadelphian'lar olarak bizler yaşamlarımızın diğer her alanında olduğu gibi, bu konuda da önemli olanın yalnızca Tanrı'nın görüşü olduğuna inanırız. Bu yüzden Tanrı'nın içinde yaşadığımız toplumlarla ilişkilerimiz hakkında ne söylediğini okumak için Kutsal Kitap'a dönmeliyiz.

Kutsal Kitap'tan Üç İlke

Kutsal Kitap'ta bu konuda çok yararlı ve açık öğretiler vardır; özellikle dikkate almamız gereken *üç ilke* vardır. Bunlar kısaca özetlenmiştir:

*Tanrı insan krallıkları üzerinde egemenlik sürer.

*Tanrı'nın bizimle ilgili olarak kendi siyasî bildirisi vardır.

*İsa'nın kişisel örneğini ve öğretisini izlemeliyiz.

Hristiyanlar için bu ilkeleri anlamak hayati önem taşımaktadır. Bu ilkeler, oy kullanma ya da yaşadığımız ülkenin siyasi sürecine dahil olma çağrılarına tam olarak nasıl yanıt vermemiz gerektiği konusunda bize yardımcı olacaktır.

Birinci İlke: "Tanrı egemenlik sürer..."

Tanrı'nın iddiası kral olduğudur - şu anda kendisine tapınan herkesin Kralı ve geçmişte İsrail ulusunun Kralı. İsrailoğullarını "*kâhinler krallığı, kutsal bir ulus*" olarak adlandırmıştır (Mısır'dan Çıkış 19:6). Diğer uluslar ve onların liderleri, özellikle de İsrail'i çevreleyenler, çoğu zaman O'nun amacında oynadıkları rolün farkında olmadan Tanrı'dan etkilendiler. Bunlardan biri, İsa'dan altı yüz yıl önce yaşamış olan eski Babil'in otokratik hükümdarı Kral Nebukadnezar'dı. İnsanların kendi araçlarıyla dünyayı iyileştirebileceğini düşünen modern hümanistler gibi, o da Kutsal Kitap'taki Tanrı'nın kontroldeki üstünlüğünü reddetmiştir. Eski Ahit'teki Daniel Kitabı bize bu büyük hükümdarın kendi başarılarıyla gurur duyan bir resmini verir. Onun yüksek sesle övündüğünü okuruz:

"Kral, "İşte onurum ve yüceliğim için üstün gücümle krallığımın başkenti olarak kurduğum büyük Babil!" dedi." (Daniel 4:30)

Ancak Nebukadnezar'ın öğrenmesi gereken zor bir ders vardı; aynı bölümde üç kez şu önemli ilke tekrarlanır:

"Yüce Olan insan krallıkları üzerinde egemenlik sürer ve krallığı dilediği kişiye verir"

Bu ilkeyi pekiştirmek için, büyük hükümdar Nebukadnezar aniden ve dramatik bir şekilde akıl hastalığına yakalanır, hayvanlarla birlikte yaşamak üzere sürülür ve Tanrı'nın önünde kendini alçaltana kadar krallığından mahrum bırakılır.

Nebukadnezar çok mütevazı bir süreçten geçerek büyük bir imparatorluğun lideri olur. Dünya onu kendi yetenekleriyle başarılı olan bir adam olarak görür, ancak onun yaşamı Tanrı tarafından bize insanın değil Tanrı'nın nihai olarak kontrolde olduğunu öğretmek için düzenlenmiştir.

Nebukadnezar Tanrı tarafından iyileştirildiğinde, bu dersleri kabul edecek kadar dürüsttü.

"Belirlenen sürenin sonunda ben Nebukadnezar gözlerimi göğe kaldırdım ve kendime geldim. Yüce Olan'ı övdüm. Sonsuza dek Diri Olan'ı onurlandırıp yücelttim. O'nun egemenliği ebedi egemenliktir, krallığı kuşaklar boyu sürecek. Dünyada yaşayanlar bir hiç sayılır. O gökteki güçlere de dünyada yaşayanlara da dilediğini yapar. O'nun elini durduracak, O'na, "Ne yapıyorsun?" diyecek kimse yoktur." (Daniel 4:34-35)

"Kendi isteğine göre yapar... ve kimse onu durduramaz".

Siyasi liderlerinin vaatlerini ve iddialarını dinlerken, bu sözlerde bizim için ne gibi çıkarımlar vardır? Nebukadnezar'ın öğrendiği gibi, Tanrı'nın egemenliği "sonsuza dek sürecek bir egemenliktir..."

İlke Tekrar Gösterildi

İnsanlık tarihinin hangi dönemine baktığınızın bir önemi yoktur: Tanrı'nın bakış açısından bakarsanız, O'nun kontrolü her zaman kanıt olarak karşınıza çıkar. O'nun eli olaylara baktığımızda görülebilir. O insanların iradesini yönetir ve yönlendirir - O'na inansınlar ya da inanmasınlar! Bazen, M.Ö. altıncı yüzyılda Pers İmparatorluğu'nun büyük hükümdarı Koreş örneğinde olduğu gibi, bizim yararımız için perde tamamen geri çekilir.

Koreş örneği bize Tanrı'nın insanlarla ve uluslarla 'perde arkasında' nasıl çalıştığına dair net bir fikir verir. Yeşaya 45:1'de her ne kadar Koreş'in kendisi Tanrı'nın onun yaşamına doğrudan müdahil olduğunun bilincinde olmasa da Tanrı bu güçlü hükümdardan "*meshettiği*" olarak söz eder. Tanrı krala, "*Sen beni tanımadığın halde kulum Yakup soyu ve seçtiğim İsrail uğruna seni adınla çağırıp onurlu bir unvan vereceğim.*" dedi (ayet 4). Bu sözlerin dikkat çekici yanı, Koreş doğmadan yaklaşık 170 yıl önce Tanrı tarafından peygamber Yeşaya'ya verilmiş ve onun tarafından yazıya geçirilmiş olmasıdır. O zamanlar 'Koreş' adı hiçbir şey ifade etmiyordu! Tanrı neden Yeşaya'ya bu adamın hareketlerini kontrol edeceğini söyledi - neden iktidara yükselişinde zafer üstüne zafer kazanması için onun yolunu açmaya istekliydi? Peygamber bize nedenini söyler: Tanrı'nın halkı İsrail'in siyasi olarak hayatta kalması garanti altına alınsın diye. "Kulum Yakup'un ve seçtiğim İsrail'in hatırı için" (ayet 4) yapılmıştı. Tanrı'nın İsrail'le ilgili amacı, o sırada bunu bilmesede de Koreş tarafından yerine getirilecekti.

İlke Hala Geçerli

Şimdi tüm bu tarihin 21. yüzyılın siyasetiyle ilgili olup olmadığını merak edebilirsiniz. Kutsal Kitap'ın bu ilk ilkesi durumun gerçekten de böyle olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. "*Yüce Olan insan krallıkları üzerinde egemenlik sürer ve krallığı dilediği kişiye verir*", iki bin yıl önce olduğu gibi bugün de geçerlidir. Kutsal Kitap'a inanan gerçek Hristiyan,

ulusların işlerini insanın değil, Tanrı'nın kontrol ettiğini anlar. Kutsal Kitap boyunca, yerel, ulusal ve uluslararası siyasetin karmakarışık ağının - pek çok yönü doğrudan ilgili olanlardan bile gizlenir - hem tarihte hem de çağdaş dünyada nasıl Tanrı'nın iyi ellerinde olduğu gösterilir. "Nebukadnezar, "O'nun egemenliği sonsuz bir egemenliktir" demiştir. Tanrı asla değişmez: Kutsal Kitap'ın bu ilkesi bugün de geçerlidir ve biz farkına varsak da varmasak da geçerlidir.

Kişisel Yanıtımız

Tüm bunlara vereceğimiz kişisel yanıt, Kutsal Kitap'ı Tanrı Sözü olarak ne kadar kabul ettiğimize ve onun bize verdiği mesajı dinlemeye ne kadar hazır olduğumuza bağlı olacaktır.

Eğer "Kutsal Yazıların tümünün Tanrı esiniyle verildiğini" ve bizi "Mesih İsa'da olan iman aracılığıyla kurtuluş için bilge" yapabileceğini kabul etmeyi reddedersek, o zaman Tanrı'nın ulusların işlerini kontrol etmesiyle ilgili Kutsal Kitap öğretisi bize anlamsız gelecektir. Eğer durum buysa, o zaman kendi hatalı siyasi kararlarımızı vermekte, dünyada gördüklerimiz ve duyduklarımız temelinde kendi kararlarımızı vermekte haklıyız demektir. **Ancak...** o zaman bu kararların sonuçlarıyla yaşamamız gerekir, özellikle de yanlış yaptığımızda!

Christadelphian'lar farklı inanır. Bizler Kutsal Kitap'ın otoritesini tamamen kabul ederiz ve bize insanlık tarihi boyunca Tanrı'nın değişmeyen ve sonsuz egemenliğini anlattığına inanırız. İnanmayanlar için, siyasi meselelere karışmamak, dünyanın zorluklarına karşı olumsuz bir tutum gibi görünmektedir. Ancak gerçek Hristiyanlar, **ulusların kaderini Tanrı'nın çizdiğine ve herhangi bir insanın bunu engellemek için ne yapabileceğine bakmaksızın O'nun planının ve amacının bu dünyada işlediğine** ikna olmuş kişilerdir. Bu kişiler, böyle bir müdahalede bulunmamanın Tanrı'ya bağlılığın olumlu ve bilinçli bir ifadesi ve O'nun iradesine tam bir boyun eğme olduğuna inanırlar. Kontrolün insanlarda değil Tanrı'da olduğuna inanan bu tür insanlar siyasette hiçbir şekilde yer almazlar. Tanrı'nın aday olan liderlerden

hangisinin iktidarda olmasını istediğini nasıl bilebiliriz? Oyumuzu verirken, Tanrı'nın gözünde doğru olan kişiye oy verdiğimizden nasıl emin olacağız? Tanrı'nın isteğinin "gökte olduğu gibi yeryüzünde de" gerçekleşeceğini bilmek ve bundan emin olmak yeterlidir.

İkinci İlke: Tanrı'nın Siyasi Bildirisi Mevcut

İkinci ilke birincisinden doğar. Tanrı dünyamızı kontrol etmektedir; ancak O, kaderimizle oynayarak kendini eğlendiren ve hayatı bizim için belirli bir sebep olmaksızın zorlaştıran efsanevi bir Yunan tanrısı gibi değildir. Tam tersine! Bunun yerine Kutsal Kitap bize, Tanrımızın kendi siyasi yol haritası olduğunu açıkça göstermektedir. O, dünyamızın tüm sorunları için nihai çözümü planlamıştır ve İsa'nın öğrencilerine öğrettiği gibi, her gerçek Hristiyan bu mükemmel çözüm için dua etmelidir:

"Göklerdeki Babamız, adın kutsal kılınsın. Egemenliğin gelsin. Gökte olduğu gibi, yeryüzünde de senin istediğin olsun." (Matta 6:9-10)

Kutsal Kitap bize, Tanrı'nın, zamanın başlangıcından beri dünya için belirli bir amacı olduğunu söyler. Kutsal Kitap bize bu amacın ne olduğunu oldukça açık bir şekilde anlatır. Tanrı'nın yasalarının tüm dünyada uygulanacağı zaman yaklaşmaktadır. Tanrı Sözü dünyanın geleceği için bu siyasi bildiriye içerir. Bu, Tanrı'nın yerine getireceği ve O'nun dünyamızda sürekli iş başında olduğu vaatlerle dolu bir manifestodur. Dahası, vaat ettiklerini yerine getireceğine dair bize mutlak bir garanti vermektedir.

"Ne var ki, varlığım ve **yeryüzünü dolduran yüceliğim** adına ant içerim ki..." (Çölde Sayım 14:21)

Tanrı'nın Bildirisi Açıklanıyor: 1 - Nebukadnezar'ın Rüyası

Kral Nebukadnezar rüyasında beş farklı metalden yapılmış dev bir insan heykeli görür. Rüyasında bu heykel bir taş tarafından devrilmiş ve toz haline getirilmiştir. Taş daha sonra büyüyerek tüm dünyayı dolduran bir dağa dönüşmüştür. Kral rüyasının anlamını kendisine söylemesi için

sonunda Daniel peygambere ihtiyaç duydu (Daniel 2:36-45). Daniel'in verdiği yorum, İsrail ulusunun ve onu istila eden ulusların, Babil'den günümüze kadar listelenen olağanüstü peygamberlik ayrıntılarını içeren şaşırtıcı ve doğru bir siyasi analizdir . Bu çeşitli imparatorlukların *tam olarak* tanımlanması büyüleyici ve takdir edilesi bir konudur. Ancak şimdi dikkat etmemiz gereken önemli nokta, (44-45. ayetlerde) Tanrı'nın kendi krallığını kurma niyetini bildirmesidir; bu krallığın kuruluşu rüyadaki küçük taşın eylemi ile önceden haber verilmiştir:

"Bu krallar döneminde Göklerin Tanrısı hiç yıkılmayacak, başka halkın eline geçmeyecek bir krallık kuracak. Bu krallık önceki krallıkları ezip yok edecek, kendisiyse sonsuza dek sürecek. İnsan eli değmeden dağdan kesilip gelen taşın demiri, tuncu, kili, gümüşü, altını parçaladığını gördün. Ulu Tanrı bundan sonra neler olacağını krala açıklamıştır. Düş gerçek, yorumu da güvenilirdir."

Tanrı'nın Bildirisi Açıklanıyor: 2 - Daniel'in Görümü

Daniel yaşamının ilerleyen dönemlerinde bu vaadin gerçekleşmesiyle ilgili bir rüya gördü. Bunu şöyle anlattı:

"Gece görümlerimde insanoğluna benzer birinin göğün bulutlarıyla geldiğini gördüm. Eskiden beri var Olan'ın yanına doğru ilerledi, O'nun önüne getirildi. Ona egemenlik, yücelik ve krallık verildi. Bütün halklar, uluslar ve her dilden insan ona tapındı. Egemenliği hiç bitmeyecek sonsuz bir egemenlik, krallığı hiç yıkılmayacak bir krallıktır." (Daniel 7:13-14)

Daniel kitabında kullanılan dili anlamak bazen zor olsa da bu bölümün yanlış anlaşılması söz konusu olamaz. Burada İnsanoğlu Rab İsa Mesih'in bir tasviri vardır. Yeryüzüne dönmesi ve dünyayı yönetmesi için Babası tarafından kendisine yetki verilmiştir. Bütün uluslar ona hizmet edecektir. Bu çok önemli ve hayranlık uyandıran bir güç ve yetki tasviridir! O geldiğinde, hiç kimse ona karşı koyamayacaktır.

Tanrı'nın Bildirisi Açıklanıyor: 3 - İsa'nın Rolü

Matta 26, İsa'nın yargılanması sırasında Başkâhin'in önünde durduğuna dair dikkat çekici bir kayıt içerir. Kısa bir süre sonra götürülecek ve çarmıha gerilecektir, ancak Matta bize onu Daniel 2'deki "taş" ve Daniel 7'deki "İnsanoğlu" ile açıkça özdeşleştiren bir tasvir verir.

Bu özel olayın önemi, İsa'nın birinci yüzyıl İsrail'inin en yüksek sivil ve ruhani otoritesi önünde yemin etmesi ve hayatı için yargılanması gerçeğiyle vurgulanmaktadır. İsa'dan nefret eden Yahudi liderler onu dine küfretme suçlamasıyla yakalamaya çalışıyorlardı ve daha önce "Tanrı'nın Oğlu Mesih" (Matta 26:63) olduğu iddiasını tekrarlamasını istiyorlardı. Her zaman doğruyu söyleyen İsa, bunun doğru olduğunu inkâr edemezdi. "Söylediğin gibidir" diye cevap verdi. Ancak İsa bunu burada bırakmadı, kendisini Daniel 7'deki "İnsanoğlu" olarak Başrahip'e tanıtmaya devam etti; ve bunu Daniel 7:13'ten alıntı yaparak ve kendisine uygulayarak yaptı:

"Üstelik size şunu söyleyeyim, bundan sonra İnsanoğlu'nun, Kudretli Olan'ın sağında oturduğunu ve göğün bulutları üzerinde geldiğini göreceksiniz." (Matta 26:64)

İsa bundan daha açık konuşamazdı. Yahudilere, Daniel tarafından vaat edilen ve yeryüzünde sonsuz bir krallık kurmak için gelecek olan kişinin gerçekten kendisi olduğunu söylüyordu. Eski Antlaşma'nın kitaplarını bilen ve İsa'nın Daniel'in kehanetini kendisine uyguladığını fark eden Başkâhin'in şiddetli tepkisi de bunu doğrulamaktadır. İsa'nın bu iddiaları karşısında dehşete düşmüştür.

"Bunun üzerine başkâhin giysilerini yırtarak, "Tanrı'ya küfretti!" dedi. "Artık tanıklara ne ihtiyacımız var? İşte küfürü işittiniz. Buna ne diyorsunuz?"

Başka hiçbir şeye gerek yok! İsa İnsanoğlu'dur ve Daniel'in taşıdır; ve gelişinde hem insanların krallığını yok edecek hem de Babası'nın sonsuz krallığını alacaktır!

Tanrı'nın Bildirisi Açıklanıyor: 4 - Ama ne zaman? (Elçilerin İşleri 3)

Dördüncü ve son İncil pasajı, İsa'nın Matta 26:64'te kullandığı o önemli sözcüğü ele alır: "Ahiret". İsa'nın Tanrı'nın ebedi krallığında atanmış yönetici olacağını kesin olarak biliyoruz. Ancak elçiler İsa hakkında vaaz vermeye başlayana kadar (göğe yükselişinden sonra) İsa'nın Tanrı'nın işini ne zaman bitireceğine ve bildirisindeki tüm vaatleri ne zaman yerine getireceğine dair bir ipucu elde edemeyiz.

Elçilerin İşleri 3 bize "ahiretin" ne zaman olabileceği konusunda yararlı bir ipucu verir. Bu, İsa'nın göğe yükselişinden sonra Hristiyan müjdesinin ikinci kez duyuruluşudur ve bu nedenle mesaj daha da önemlidir. Vaaz eden elçi Petrus'tur:

"Öyleyse, günahlarınızın silinmesi için tövbe edin ve Tanrı'ya dönün. Öyle ki, Rab size yenilenme fırsatları versin ve sizin için önceden belirlenen Mesih'i, yani İsa'yı göndersin. Tanrı'nın eski çağlardan beri kutsal peygamberlerinin ağzından bildirdiği gibi, her şeyin yeniden düzenleneceği zamana dek İsa'nın gökte kalması gerekiyor." (Elçilerin İşleri 3:19-21)

Petrus, Tanrı tarafından verilen büyük vaatlerin müjdesini onaylar. Onunki yeni bir mesaj değil, Tanrı'nın dünyanın başlangıcından beri sözünü ettiği şeylerin bir devamıydı! Tanrı'nın dünya için olan planının hâlâ yolunda gittiğine dair bundan daha büyük bir güvence olabilir mi? Gerçek Hristiyanların bugün hakkında vaaz vermeleri ve dua etmeleri gereken şey budur - Tanrı'nın yeryüzündeki krallığı Oğlu İsa tarafından yönetilecektir. Gerçek Hristiyanların dahil olması gereken tek siyasi manifesto budur. Bu, insanlar O'na yardım etmek ya da engel olmak için ne söylerse söylesin ya da ne yaparsa yapsın, Tanrı'nın kendisinin dünyanın tüm sorunlarına getireceği tek çözümdür. "Çünkü O'nun isteğine kim karşı koyabilir?" (Romalılar 9:19).

Üçüncü İlke: İsa'nın Örneği ve Öğretisi

İsa Mesih'in kişisel örneği ve öğretisi bu konu hakkında düşünenler için büyük önem taşımaktadır. İsa kendi zamanının siyasi sorunlarıyla karşılaştığında nasıl davranmış ve konuşmuştur? Verdiği yanıtlar nelerdi ve kendisini izleyen öğrencilerinden ne bekliyordu? Belki de hepsinden önemlisi, İsa bugün bizden ne bekliyor?

Sezar'ın hakkını Sezar'a vermek mi?

Neyse ki İsa'nın siyasi sorularla karşılaştığında nasıl davrandığı konusunda şüpheye düşmüyoruz. İncilde, çağdaşlarının bu tür konular hakkında görüşlerini sordukları ya da onu (genellikle kendi amaçları için) siyasi meselelere karıştırmak istedikleri pek çok durum kaydedilmiştir. Yine de bu durumların her birinde, İsa tartışmaların içine çekilmeyi ya da kendisini çağdaş siyasi sahnede şu ya da bu tarafa adamayı kararlılıkla reddetmiştir. Devlete karşı tutumu, vicdanlı bir şekilde ülkenin yasalarına itaat etmeye dayanıyordu, daha fazlasına değil - ve o da sadece Tanrı'ya karşı olan göreviyle çatışmadığı sürece.

Luka 20 bu türden önemli bir olay içerir. İsa'nın düşmanları onu siyasi bağlılığını açıklamaya zorlamak istiyorlardı. Bir Yahudi için Roma'ya vergi ödemek doğru muydu yoksa yanlış mıydı? İşte İsa'nın, Roma'nın acımasız gücü ve vergi toplayıcılarının açgözlülüğü yüzünden ezilen halkıyla dayanışmasını göstermesi için mükemmel bir fırsattı. Yine de İsa'nın cevabı siyasi meselelerin üzerine çıktı, tartışmadaki mayından kaçındı.

"Öyleyse Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin."
(Luka 20:25)

Bu, İsa Mesih'in her öğrencisi için ne kadar harika ve dengeli bir yanıt! Unutmayalım ki İsa Mesih'in cevabı her nesil için geçerlidir - sadece kendi zamanındaki ezilen Yahudiler için değil. Eğer yapmamız gereken her şeyi gerçekten Tanrı'ya verseydik, o zaman başka birine ya da herhangi bir şeye ayıracak çok az zamanımız, enerjimiz ya da

kaynağımız olması gerekirdi. Dolayısıyla İsa'nın cevabı, kendisini zor bir durumdan kurtarmak için pgibi görünse de aslında her Hristiyan adayına yönelik üzerinde durulması gereken bir meydan okumadır. Gerçek bağlılığımız kime ve kimin talepleri bizim için öncelikli? Eğer kendimizi gerçekten Tanrı'ya adamışsak, o zaman bu dünyaya olan aşırı ilgimizi öğrenciliğimizle dengelememiz mümkün değildir. Tanrı, politik çıkarları yalnızca Tanrı'nın yaklaşmakta olan Krallığı'nda yatan yürekli imanlılar ister:

"Hiç kimse iki efendiye kulluk edemez. Ya birinden nefret edip öbürünü sever, ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür. Siz hem Tanrı'ya, hem de paraya kulluk edemezsiniz." (Matta 6:24)

İsa'nın Örneği: "O zaman kral sen misin?"

Hizmeti sırasında İsa'nın kalabalıklar arasında o kadar popüler olduğu bir an vardı ki, onu zorla alıp hemen oracıkta kralları yapmak istediler (Yuhanna 6:15). Peki İsa bu halk alkışına nasıl karşılık verdi? Bunu, nüfuzunu ve gücünü kamu yararı için kullanarak dünyasını daha iyi bir yer haline getirmek için bir fırsat olarak değerlendirdi mi? Halkın sesine kulak verdi mi? Çünkü burada, hitabet ve kişisel karizma gibi yeteneklere sahip bu büyük lider için, Tanrı vergisi yeteneklerini Roma'nın boyunduruğu altındaki ulusuna yardım etmek için kullanabileceği harika bir fırsat vardı. Böyle bir durumda nasıl davrandı?

İsa'nın halka hizmetinden önce çölde geçirdiği hazırlığın tam da aynı zorluğu içerdini hatırlamakta fayda var. Karşılaştığı denemelerden biri, gücünü o anda tüm dünya üzerinde hüküm sürmek için kullanmaktı (Matta 4:8-10). Tanrı'nın yeryüzündeki Krallığı'nın bir gün onun olacağını biliyordu. Birçok Eski Ahit peygamberi bunu vaat etmişti (gördüğümüz gibi Daniel de dahil). Melek Cebrail bunu annesine doğrulamıştı (Luka 1:32-33). "Göklerdeki ve yeryüzündeki bütün güç" Tanrı tarafından ona vaat edilmişti (Matta 28:18). Ancak bu sadece

Tanrı'nın belirlediği uygun zamanda gerçekleşecekti. İsa, Tanrı'nın Kutsal Ruhunun gücüne sahipti: dünyada büyük iyilikler yapabilir, dünya siyasetini daha önceki ya da sonra ortaya çıkacak herhangi bir insandan daha fazla etkileyebilirdi. Yine de bu ayartmaya karşı direndi çünkü bu Tanrı'nın planının bir parçası değildi. İnisiyatifi Tanrı'dan almaya çalışmak ya da Babası'nın elini zorlamak İsa'ya göre değildi.

Bu nedenle İsa kalabalıklar arasındaki popülerliğini kullanarak Babası'nın programını erkenden sağlamaya çalışmayı reddetti. Bu yüzden kayıtlar bize şunu söyler:

" İsa onların gelip kendisini kral yapmak üzere zorla götüreceklerini bildiğinden tek başına yine dağa çekildi." (Yuhanna 6:15)

O dünya işlerine müdahale etmek için henüz zamanın gelmediğini anlayacak bilgiğe sahipti.

Ancak kısa bir süre içinde, İsa'yı kralları olarak görmek isteyen kararsız kalabalıklar ona karşı cephe aldılar. Bu durumda İsa "Yahudilerin Kralı" olduğunu iddia etmekle suçlanarak Pontius Pilatus'un huzuruna getirildiğinde, ona açık bir şekilde, "Demek sen bir kralsın, öyle mi?" diye sormasına şaşmamak gerekir (Yuhanna 18:37). Pilatus, Roma'nın gücüne karşı ayaklanan isyancılara ve bağnazlara alıştı. Ancak İsa'nın farklı olduğunu ve suçlu olduğu son şeyin Roma gücüne karşı siyasi direniş olduğunu anlamıştı. İsa hiçbir zaman Roma'ya karşı kışkırtıcılık yapmamıştı ve bu uydurma suçlamadan dolayı suçlu değildi. Pilatus'un davayı inceledikten sonra vardığı sonuç, "Onda hiçbir suç bulamıyorum" oldu.

"Demek sen bir kralsın, öyle mi?" Pilatus'un İsa'ya yönelttiği biraz şaşkınlık dolu soruydu; İsa'nın verdiği yanıt ise onun kendi zamanının siyasetine katılmayı kararlılıkla reddettiğini açıklıyordu.

"İsa, "Benim krallığım bu dünyadan değildir" diye karşılık verdi. "Krallığım bu dünyadan olsaydı, yandaşlarım, Yahudi yetkililere teslim

edilmemem için savaşırlardı. Oysa benim krallığım buradan değildir." (Yuhanna 18:36)

İsa'nın İzinde: İlk Havariler

O halde savaşmak yok - Mesih'in izleyicileri Rableri tarafından özel olarak talimat verilmedikçe silah taşımamalı ya da kullanmamalıdır. Çünkü "hiç kimse hakkında kötü konuşmamalı, kavga etmekten kaçınmalı, nazik olmalı ve herkese karşı mükemmel bir nezaket göstermelidirler" (Titus 3:2). Yani İsa ve ilk öğrencileri için siyasi katılım ya da doğrudan eylem yoktur, çünkü onların siyasi gündemi başka bir zaman ve "başka bir yerden" Tanrı'nın kendisi tarafından belirlenmiştir. Birinci yüzyıldaki yakın takipçileri için de devlet ve siyasi meselelerle ilgili olarak Rab'bin örneğini izlemek söz konusuydu. İsa için olduğu gibi onlar için de bu, otoriteye pasif bir şekilde boyun eğme, katılmama ve Tanrı'nın Krallığı'nın gelmesini sabırla izleme ve dua etme meselesiydi.

Eski İsrail'den öğreneceklerdi. Hristiyan imanlılara yazan elçi Petrus şöyle demiştir: "Ama siz seçilmiş soy, Kral'ın kâhinleri, kutsal ulus, Tanrı'nın öz halkısınız. " (1. Petrus 2:9). Onlara yaşadıkları farklı ülkelerde "yabancılar ve göçmenler" olduklarını söyledi (ayet 11). İnançsızlara göstermeleri gereken örnek, sessiz ve alçakgönüllü bir itaatti: "İnsanlar arasında yetkili kılınmış her kuruma Rab adına bağımlı olun. ... Krala saygı gösterin" (ayetler 13,17).

Hiç kuşkusuz İsa'nın, hizmetinin başlangıcında, bunların pratikte ne anlama geldiğini onlara nasıl açıkladığını hatırlıyorlardı. Konuşması Matta 5-7'de bulunur ve biz buna Dağdaki Vaaz diyoruz. İsa bu kitapçığın başında sorduğumuz sorulara doğrudan yanıtlar vermiştir.

Genel ya da yerel seçimlerde oy kullanmak ya da bir siyasi partiye katılmak - *Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır. (6:21)*

Seçilmiş bir temsilci olmak - Hiç kimse iki efendiye kulluk edemez. Ya birinden nefret edip öbürünü sever, ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür. Siz hem Tanrı'ya, hem de paraya kulluk edemezsiniz. (6:24)

Daha iyi bir dünya yaratmak için siyasi gösterilere ya da kulüplere katılmak - *O halde yarın için kaygılanmayın. Yarının kaygısı yarının olsun. Her günün derdi kendine yeter. (6:34)*

Tüm bunlar daha sonra O'nun her birimize verdiği şu harika talimatla özetlenmiştir:

"Öyleyse, 'Ne yiyeceğiz?' 'Ne içeceğiz?' ya da 'Ne giyeceğiz?' diyerek kaygılanmayın. Uluslar hep bu şeylerin peşinden giderler. Oysa göksel Babanız bütün bunlara gereksinmeniz olduğunu bilir. Siz öncelikle O'nun egemenliğinin ve doğruluğunun ardından gidin, o zaman size bütün bunlar da verilecektir." (Matta 6:32-33)

Gerçek Hristiyan için hiçbir şey yaklaşmakta olan Krallık'tan ve bizim ona kişisel olarak hazırlanmamızdan daha önemli değildir.

En İyi Örnek: Elçi Pavlus

Elçi Pavlus, Efendisinin bu öğretisini izleyen pek çok öğrenci örneğinden sadece biridir. Pavlus, herhangi bir insanın olabileceği kadar siyasetin içindeydi. Tarsuslu Saul olarak, İsa'nın takipçilerine zulmederek kariyerini ilerletti. Yahudi siyasi dünyasındaki en aktif örgütün enerjik bir üyesiydi ve neredeyse bu örgütün başında geliyordu, Sanhedrin'in (MS birinci yüzyılda Yahudilerin en üst yönetim organı) bir tür *gezici temsilcisiydi*. Hatta nispeten genç olmasına rağmen Sanhedrin'in bir üyesi bile olabilirdi. Yine de Pavlus Hristiyanlığı kabul etmesiyle tamamen değişmiştir. Mesih'in öğrencisi olduktan sonra, hayattaki tek tutkusu, kendi ifadesiyle, "Mesih'i kazanmak" ve "ölülerin dirilişine erişmek" olmuştur (Filipililer 3:8,11). Mesih'in aktif bir öğrencisi olarak Pavlus'un başka hiçbir şeye ayıracak zamanı yoktu. Kendini tamamen İsa'ya adanmak için gelecek vaat eden bir siyasi kariyeri isteyerek bıraktı.

Pavlus'un sözlerini okurken, onun vahiy alan bir elçi olduğunu hatırlamak önemlidir. Mesih'in sözcüsü olarak yazmıştır ve sözleri

esinlenmiş Kutsal Yazılar'ın bir parçasıdır. Gerçek Hristiyan yaşamının pek çok yönünden bahsetmiştir, buna günümüzde siyasetle ilgilenip ilgilenmememiz gerektiği konusu da dahildir. Pavlus'un yazdıkları Mesih'in buyruklarıydı- İsa'nın örneğini izleyip izlemememiz konusunda isteğe bağlı bir tavsiye değil. Filipililere Mektup'ta ifade ettiği gibi:

"Geride kalan her şeyi unutup ileride olanlara uzanarak, Tanrı'nın Mesih İsa aracılığıyla yaptığı göksel çağrıda öngörülen ödülü kazanmak için hedefe doğru koşuyorum. Bunun için olgun olanlarımızın hepsi bu düşüncede olsun. Herhangi bir konuda farklı bir düşünceniz varsa, Tanrı bunu da size açıkça gösterecek. Ancak, eriştiğimiz düzeye uygun bir yaşam sürelim. Kardeşler, hepiniz beni örnek alın. Size verdiğimiz örnek uyarınca yaşayanlara dikkatle bakın.." (Filipililer 3:16-17)

Pavlus, İsa ve elçiler gibi davranmayı reddedenlerin her zaman olacağı konusunda uyarıda bulunmuş ve onları bizim için çok doğru bir şekilde tanımlamıştır:

"Size defalarca söylediğim gibi, şimdi gözyaşları içinde tekrar söylüyorum: Birçok kişi Mesih'in çarmihına düşman olarak yaşıyor. Onların sonu yıkımdır; tanrıları mideleridir. Ayıplarıyla övünür, yalnız bu dünyayı düşünürler." (3:18-19)

Her ne kadar zor görünse de, bu dünyanın işleriyle daha çok ilgilenenler Mesih'in düşmanlarıdır. Ancak İsa gibi "başka yerdeki" krallığı arayanlar için Pavlus'un hatırlatması büyük bir teselli ve modern dünyaya Hristiyan bakış açımızın ne olması gerektiğine dair yararlı bir rehberdir.

"Oysa bizim vatanımız göklerde. Oradan Kurtarıcı'yı, Rab İsa Mesih'i bekliyoruz. O her şeyi kendine bağlı kılmaya yeten gücünün etkinliğiyle zavallı bedenlerimizi değiştirip kendi yüce bedenine benzer hale getirecektir." (3:20-21)

Gerçek Vatandaşlık

Hristiyan'ın bağılılığı Tanrı'nın atanmış kralı olarak İsa Mesih'e yöneliktir. "Vatandaşlığımız", şimdilik, İsa'nın bulunduğu göklerde. Tanrı'nın tüm vaatlerini yerine getirmek için İsa'nın bu dünyaya geri döneceğini biliyoruz. İlk olarak İbrahim ve Davut gibi Yahudi ırkının atalarına verilen bu vaatler, Tanrı'nın dünya çapındaki Krallığını Kudüs'te merkezileştirmeyi ve yasalarıyla halkları iyileştirmeyi amaçladığını açıklar. Günahın ve ölümün üstesinden gelip kendisini izleyen herkese yaşam ve ölümsüzlük vaat ederek bu zamanı hazırlaması için İsa'yı göndermiştir. Kutsal Kitap'ın bize açıkça söylediği gibi, yeryüzünün siyasi güçleri dünyayı iyileştirmek ve Tanrı'nın yapmaya yemin ettiği görkemli dönüşümü gerçekleştirmek konusunda çaresizdir.

Mezmur 72, Mesih'in dönüşünde yapacağı harika şeylerden söz eder. Tanrı'nın Oğlu'nun bu dünyaya getireceği refah ve barış, adalet ve doğruluk döneminden bahseder. İşte bu gerçekten oy vermeye, tüm zamanımızı ve enerjimizi vermeye değer bir manifestodur. O geldiğinde, elçi Yuhanna'nın bahsettiği zaman gelecektir:

"Dünyanın egemenliği Rabbimiz'in ve Mesih'i'nin oldu. O sonsuzlara dek egemenlik sürecek." (Vahiy 11:15)

İsa'ya Bağlılık

Bu gelip geçici dünyaya karşı gerçek Hristiyan gönülsüzce değil, tüm kalbiyle Mesih'e aittir. Eğer akıllıysa, sadakatini başka hiç kimseye vermeyecektir. Şimdiye kadar yaşamış olan sadece bir kişi bu güven ve itimada layıktır: sadece İsa Mesih her zaman doğru olanı yapabilir ve bizim adımıza sürekli olarak en iyi kararları verebilir.

İki efendiye sadakatle hizmet edemeyeceğimiz akla yatkındır. O halde seçimimizi Mesih ile bu dünyanın liderleri arasında yapalım. Ve eğer gerçekten güvенеbileceğimiz sonuçlar istiyorsak - iç huzuru ve

gelecekteki sonsuz mutluluğu- temsilcimiz olarak Mesih'i seğelim ve
oyumuzu sadece ve sadece ona verelim.